

РЕШЕНИЕ

№ 5504

гр. София, 07.08.2015 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 36 състав,
в публично заседание на 02.07.2015 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Андонова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **8098** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на А. Д. Д. от [населено място], против Решение № СО-24-ЕО/2014 от 22.07.2014 г. за преценяване на необходимостта от извършване на екологична оценка на Директора на РИОСВ - С., с което е постановено да не се извършва екологична оценка на Подобен устройствен план – план за застрояване за поземлен имот № 61, м. „Високи рид”, землище на [населено място], [община].

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорваното решение поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материално – правните разпоредби. Конкретно се твърди, че липсват доказателства компетентния орган да е приложил чл. 13, ал. 2 от Наредбата за условията и реда за извършване на екологична оценка на планове и програми по отношение на искане на становище от специализирани органи доколкото ПУП касае мера/пасище, за който не е проведена процедура по промяна на предназначението и за който се налага изграждане на техническа инфраструктура. Имот № 61 съхранява иглолистна гора и пасищно съобщество представляващо природно местообитание „Планински пасища”, вписано като застрашено местообитание в Червената книга на България. Компетентния орган не разглежда въздействието на ПУП от гледна точка на бъдещите експлоатационни условия на вилното селище, като строителството ще доведе до изсичане на боровата гора и унищожаване на пасищните екосистеми. Имота е залесен и представлява част от компактен горски масив, свързващ защитена зона В.

и защитена зона Плана. В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв. О. който моли да се отмени оспорваното решение по съображения подробно изложени в хода на устните състезания по делото.

Ответникът - Директор на РИОСВ - С., чрез процесуалния си представител адв. М. намира жалбата за неоснователна по съображения подробно изложени в хода на устните състезания по делото.

Заинтересованата страна: Л. М. Л. чрез процесуалния си представител адвокат К. намира жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа и правна страна:

Процедурата по преценка на необходимостта от извършване на екологична оценка на планове и програми е регламентирана в чл. 85 от Закона за опазване на околната среда (ЗООС) и Наредбата за условията и реда за извършване на екологична оценка на планове и програми /наричана по нататък само Наредбата/.

Съгласно цитираните нормативни актове производството пред компетентния орган започва с подаване на искане за извършване на екологична оценка от възложителя на плана или програмата /чл. 8 Наредбата за условията и реда за извършване на екологична оценка на планове и програми/. Сезираният орган преценява необходимостта от такава оценка и определя степента на значимост на въздействието върху околната среда и човешкото здраве въз основа на представената от възложителя информация по чл. 8, ал.2, критериите по чл. 85, ал.4 ЗООС и становищата по чл. 13 от Наредбата /така чл. 14, ал.1 от Наредбата за условията и реда за извършване на екологична оценка на планове и програми/ и се произнася с решение, с което може да прецени, че такава оценка не следва да се извършва /каквото е процесния случай/ или с акт, с който да постанови, че такава оценка следва да се извърши като постави съответни изисквания /чл. 14, ал.4 от Наредбата/. В настоящия случай производството е приключило с издаването на Решението, с което е преценено, че не следва да се извършва екологична оценка.

Изложеното налага извода, че оспореното решение на директора на РИОСВ - С., с което е постановено да не се извърши екологична оценка на подробния устройствен план, с правно основание чл. 85, ал.4 и ал. 5 от ЗООС представлява крайният акт на това административно производство, който по своята същност представлява индивидуален административен акт, който подлежи на оспорване.

В съответствие с чл. 85, ал. 5 от ЗООС, мотивирано решение по ал. 4 се издава в срок до 30 дни от внасянето на искане от възложителя на плана или програмата в зависимост от спецификата и сложността им и се обявява публично. Съгласно разпоредбата на чл. 15 от Наредбата, в срок 3 дни от произнасянето си по чл. 14, ал. 2 компетентният орган или оправомощено от него длъжностно лице: 1. предоставя решението на възложителя на плана/програмата със задължение за обявяването му в 3-дневен срок от получаването чрез страницата на възложителя в интернет и/или по друг подходящ начин; 2. предоставя информация за решението и за достъпа до него чрез поставяне на съобщение на страницата си в интернет и на подходящо място в сградата си; 3. предоставя копие на решението на органа по прилагането и на органа по приемане/одобряване/утвърждаване на плана или програмата за сведение и съобразяване. При решение да не се извършва екологична оценка възложителят и/или

органът по приемане/одобряване/утвърждаване на плана или програмата оповестява решението и при обявяването на плана или програмата, предвиден в съответния специален закон, заедно със справка по чл. 29, ал. 1.

От представените по делото съобщение и Протокол от 22.07.2014 г. (л. 16-18) се установява, че на 22.07.2014 г. в интернет страницата и на таблото за обяви в сградата на РИОСВ – С. е обявено процесното решение.

Решението на директора на РИОСВ - С. засяга въпрос, свързан с екологията и опазването на околната среда на територията на [населено място], общ. С.. Жалбоподателят се легитимира като собственик на имот в м. „Високи рид”, землище на [населено място], общ. С. с представения по делото нотариален акт № 77, т. Ia, рег. № 990, д. № 71/2006 г. Кръгът на лицата, върху които актовете, действията и бездействията на администрацията в тази област могат да рефлектират, е много широк. Това намира отражение в законодателството, което дефинира изключително общо субектите, които имат право на информация за състоянието на околната среда, право на участие в процедурите по вземане на решения по околната среда и достъп до правосъдие по всички въпроси, които засягат съхраняването на чистотата на околната среда. По смисъла на § 1, т. 24 и т. 25 от Закона за опазване на околната среда, "общественост" е едно или повече физически или юридически лица и техните сдружения, организации или групи, създадени в съответствие с националното законодателство, а "засегната общественост" е обществеността, която е засегната или с вероятност да бъде засегната, или която има интерес при процедурите за одобряване на планове, програми, инвестиционни предложения и при вземането на решения за издаването или актуализацията на разрешителни по реда на този закон или на условията в разрешителното, включително екологичните неправителствени организации, създадени в съответствие с националното законодателство. В този смисъл е и разпоредбата на чл. 9, § 5, точка "а" от Конвенцията за достъпа до информация, участието на обществеността в процеса на вземане на решения и достъпа до правосъдие по въпроси на околната среда, ратифицирана със закон, приет от Х. Народно събрание на 2 октомври 2003 г. (ДВ, бр. 91 от 2003 г., в сила от 16 март 2004 г.). Такъв интерес е налице и за А. Д., който в качеството си на собственик на имот в [населено място], общ. С. също може да бъде засегнат от предвижданите изменения на застроителния план (§ 1, т. 25 от ДР на ЗООС).

Жалбата е подадена на 05.08.2014 г. в законоустановения срок от съобщаване на процесното решение. С оглед на изложеното до тук съдът намира жалбата за процесуално ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество същата е ОСНОВАТЕЛНА.

Административното производство е образувано по искане на Л. М. Л. вх. № 94-00-3848/17.04.2014 г. за извършване на преценка необходимостта от извършване на екологична оценка, подадено по реда на чл. 8 от НАРЕДБА за условията и реда за извършване на екологична оценка на планове и програми (Наредба аз ЕО), на ПУП – ПЗ на новообразувани поземлени имоти от ПИ № 61, м. „Високи рид”, в землището на [населено място], общ. С..

В. е информирал за инвестиционното си предложение за разделяне на имот № 61 на девет имота и тъй като няма ПЗ, се налага изработването на ПУП – ПЗ за всеки един от тях. Със Заповед № ЛС-01-537/27.03.2014 г. на кмета на [община] е разрешено изработване на ПУП-ПЗ на новообразуваните ПИ по скица проект за разделяне на ПИ № 61, кад. район 662 в м. „Високи рид”, землище на [населено място], [община] при

обособена рекреационна устройствена зона за вилен отдих „Ов”. З. на всеки от имотите ще бъде на разстояние най – малко 4 метра от страничните граници и на 6 метра от дъното на имота. Транспортният достъп за шест от имотите е осигурен от асфалтов път, а за останалите три – от черен. Към искането е приложено одобрено задание по чл. 125 от ЗУТ, скици и документ за собственост – договор за продажба на общински недвижим имот от 20.06.2013 г.

С писмо изх. № 94-00-3848/14.05.2014 г. на директора на РИОСВ – С. е изискана допълнителна информация от възложителя относно предвижданията на плана, вкл. предвидените с него дейности и бъдещо развитие на инвестиционните предложения, да се изясни необходимостта от изграждане на нова инфраструктура, както и координати на засегнатата територия с цел определяне местоположението на имота спрямо защитените зони в Националната екологична мрежа. Исканата информация и документи са представени с писмо вх. № 94-00-3848/22.05.2014 г.

С писмо изх. № 94-00-3848/03.06.2014 г. на Директора на РИОСВ С. е изискано становище от РЗИ Софийска област, във връзка с определяне степента на значимост на въздействието и риска за човешкото здраве, на основание чл. 13, ал.1, т.2 от Наредбата за условията и реда за извършване на ЕО на планове и програми. В отговор е постъпило писмо рег. № 94-00-3848/27.06.2014 г. на Директора на РЗИ - Софийска област, с която е дадено становище, че не се очаква отрицателно въздействие върху компонентите на околната среда и възникване на здравен риск за населението на общината от реализацията на инвестиционното предложение.

Представено е становище по компонент биологично разнообразие и защитени територии от началник отдел „ЗП” от 18.07.2014 г. видно от което процесния ПУП – ПЗ за поземлен имот № 61 не попада в границите на защитени зони от мрежата „Натура 2000” в рамките на Националната екологична мрежа. Обхватът на ПУП – ПЗ попада в рекреационна устройствена зона за вилен отдих „Ов”. При реализацията на свързаните с ПУП – ПЗ бъдещи обекти не се очаква да бъдат засегнати пряко природни местообитания и местообитания на видове от флората и фауната, представляващи предмет на опазване в защитени зони. ПУП – ПЗ не засяга защитени територии по смисъла на Закона за защитените територии.

С обжалвания акт административният орган, на основание чл. 84, ал. 1 и чл. 85, ал.4 и ал.5 от ЗООС, чл. 4, т. 2 и чл. 14, ал.2 от Наредбата за ЕО, чл. 31, ал. 4 и ал.6 от Закона за биологичното разнообразие, чл. 37, ал.4 от Наредбата за условията и реда за извършване на оценка на съвместимост на планове, програми, проекти и инвестиционни предложения с предмета и целите на опазване на защитените зони (Наредба за ОС), въз основа на предоставената от възложителя документация по чл. 8, ал.1 и ал. 2 от Наредбата за ЕО и по Приложение № 1 и 2 (част А) към чл. 10, ал. 1 и 2 от Наредбата за ОС и становището на РЗИ – Софийска област, като е изложил мотиви, е решил да не се извършва ЕО на ПУП – ПЗ за поземлен имот № 61, м. „Високи рид”, землище на [населено място], [община]. Мотивите, изложени от директора, са че: 1. Териториалният обхват при прилагането на плана ще бъде ограничен в рамките на имот № 61, м. „Високи рид“, землище на [населено място], [община], който е с площ 8744 кв.м. 2. Обхватът на плана не попада в границите на защитени зони от мрежата „Натура 2000“. Най – близко разположени до имота са защитени зони BG0000113 „В.“, като границата на зоните отстои на повече от 240 м. северно от имота, предмет на ПУП – ПЗ. 3. На територията, засегната от ПУП – ПЗ, не са установени екологични проблеми, които биха се задълбочили в резултат на реализирането на

предвидените с плана дейности и обекти. 4. С реализиране на плана не се предполага влошаване на характеристиките на средата и прилежащите територии. Основните въздействия върху околната среда в резултат на реализиране предвижданията на ПУП – ПЗ ще се наблюдават в периода на строителството, като същите ще бъдат с неголяма продължителност, локален обхват, незначителни и обратими. Водоснабдяването на бъдещите сгради ще се осъществи чрез присъединяване към селищната водопроводна мрежа, а отвеждането на отпадъчните води – във водоплътни изгребни ями. 5. Местоположението, характерът и мащабността на предвижданията на ПУП – ПЗ по отношение на строителството не предполагат възникване на кумулативен ефект по отношение на близко разположените защитени зони. 6. Реализирането на ПУП – ПЗ няма да засегне пряко природни местообитания и местообитания на видове от флората и фауната, предмет на опазване в защитени зони. 7. Обхватът на ПУП – ПЗ не засяга защитени територии, по смисъла на ЗЗТ. 8. Съгласно становище на РЗИ – Софийска област, с изх. № 13-81-64/23.06.2014 г., не се очаква възникване на здравен риск за населението на [община], в резултат на прилагането на плана.

От приетата по делото експертиза, изготвена от вещото лице д-р М. А. Д., неоспорена от страните, която настоящия съдебен състав кредитира като обективно и компетентно изготвена се установява, че на територията на поземлен имот №61 землище на [населено място], местност „Високи рид“, са установени два типа местообитания, съгласно класификацията на EUNIS: 1) E2.2 Низинни и среднопланински сенокосни ливади - Мезотрофни сенокосни ливади, развиващи се на богати, добре дренирани почви в равнините и ниските планини в Европа. На територията на България е установен подтипът E2.252 Мизийско-Тракийски мезофилни сенокосни ливади. Той е включен в Червена книга на Република България т. 3 Природни местообитания под наименованието 15E2 Низинни сенокосни ливади и с категория застрашено местообитание и 2). G5.6 Ранни стадии на формиране на естествени и полуестествени гори. На територията на имот № 61 местообитанието е представено от полуестествена бялборова гора. Местообитанието E2.252 Мизийско-Тракийски мезофилни сенокосни ливади заема около 35 % от площта на имот № 61, а местообитанието G5.6. Ранни стадии на формиране на естествени и полуестествени гори – около 65 %. Местообитанието E2.252 Мизийско-Тракийски мезофилни сенокосни ливади е релевантно на местообитание 6510 Низинни сенокосни ливади включено в Приложение 1 на З. и Приложение 1 на Директивата за хабитатите 92/43/Е.. Това местообитание е установено и картирано, както в съседните на имот № 61 ЗЗ „В.“ и ПП „В.“, така и в намиращите в относителна близост ЗЗ „Река П.“ и ЗЗ „Плана“. Непосредствена пространствена връзка между териториите заети от местообитанието в посочените зони няма. Най-близко до имота се намират части от местообитание 6510 на територията на ЗЗ „В.“/ПП „В.“, в землището на [населено място] (на около 1700 м.). Местообитанието G5.6 Ранни стадии на формиране на естествени и полуестествени гори е част от голям горски комплекс, включващ както естествени гори, така и горски култури, свързващ горите на територията на ЗЗ „В.“ с горите на територията на защитените зони „Плана“, „Л. планина“ в източна посока и „Река П.“, „В.“ и „Острица“ в юго-западна и западна посока. Горските комплекси и речните долини, намиращи се между защитените зони са основни елементи на ландшафта и екологични коридори, осигуряващи кохерентността на мрежата от защитени

зони от Европейската екологична мрежа „Натура 2000“. От поясненията на вещото лице в съдебно заседание от 02.07.2015 г. се установява, че при направена от вещото лице справка, се установява, че територията на имота не попада в границите на защитена зона. Намира се в най-голяма близост до защитена зона „В.“. Това са най – близките съобщества от този тип в тази зона. 1700 метра се отнасят не до близостта на границата до зоната, а до близостта с биологични съобщества и местообитания в рамките на зоната. Вещото лице е посетило на място имота. Забелязало е, че има изсичане на част от дърветата. Косенето на ливадата е част от поддържащите режими, които поддържат благоприятното състояние на такъв тип съобщества, което може да се разглежда като благоприятно въздействие. Вещото лице не е установило екологични проблеми на територията на имота и според него реализирането на плана не би довело до влошаване характеристиките на средата и прилежащите територии и не предполага възникване на кумулативен ефект по отношение на близко разположените защитени зони. Преки въздействия от реализирането на ПУП-ПЗ не би могло да има. Косвени въздействия би могло да има, тъй като чрез унищожаване би могло да се прекъсне връзката между намиращите се в близост съседни защитени зони. Процесния ПУП представлява план по смисъла на § 1, т.22 от ДР на ЗООС. Съгласно чл. 85, ал.1 от ЗООС, екологичната оценка е задължителна за планове и програми в областите селско стопанство, горско стопанство, рибарство, транспорт, енергетика, управление на отпадъците, управление на водните ресурси и промишленост, включително добив на подземни богатства, електронни съобщения, туризъм, устройствено планиране и земеползване, когато тези планове и програми очертават рамката за бъдещото развитие на инвестиционни предложения по приложения № 1 и 2, като ал. 2 на същата разпоредба предвижда, че планове и програми по ал. 1 на местно равнище за малки територии и изменения на планове и програми по ал. 1 се оценяват, когато при прилагането им се предполагат значителни въздействия върху околната среда. От представените по делото доказателства се установява по категоричен начин, че процесния план е в областта на устройственото планиране и е на местно равнище – обхваща територия с обхват по – малък от общински – следователно процесния план попада в хипотезата на чл. 85, ал.2 от ЗООС. С оглед изложеното, оспорваното решение е издадено от компетентен орган в съответствие с правомощията му по чл. 84, ал. 1 от ЗООС и чл. 4, т. 2 от Наредбата за ЕО и в предвидената от закона форма. Същият обаче е постановен в противоречие с материалния закон, при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и несъответствие с целта на закона.

От приетата по делото и неоспорена от страните съдебна експертиза, която настоящия съдебен състав кредитира като обективно и компетентно изготвена се установява, че в процесния имот № 61 землище на [населено място], местност „Високи рид“, са установени два типа природни местообитания, съгласно класификацията на EUNIS: 1) E2.2 Низинни и среднопланински сенокосни ливади - Мезотрофни сенокосни ливади, развиващи се на богати, добре дренирани почви в равнините и ниските планини в Европа. На територията на България е установен подтипът E2.252 Мизийско-Тракийски

мезофилни сенокосни ливади който е включен в Червена книга на Република България т. 3 и заема около 35 % от площта на процесния имот и 2). G5.6 Ранни стадии на формиране на естествени и полуестествени гори, което заема около 65 % от площта на имота. От заключението на вещото лице се установява, че местообитанието E2.252 Мизийско-Тракийски мезофилни сенокосни ливади е релевантно на местообитание 6510 Низинни сенокосни ливади. В съответствие със заключението на вещото лице, това местообитание е установено и картирано, както в съседните на имот № 61 33 „В.“ и ПП „В.“, така и в намиращите в относителна близост 33 „Река П.“ и 33 „Плана“.

Местообитанието „Низинни сенокосни ливади“ е включено в Приложение 1 на З. с код 6510 и в Приложение 1 от Директива 92/43/Е. на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна, „Естествени местообитания от интерес за общността, чието съхраняване изисква обявяването на специални защитени зони“ – Мезофилни тревни съобщества - т. 38.2 Низинни сенокосни ливади (*Alopecurus pratensis*, *S. officinalis*).

В съответствие с чл. 1, б. „б“ от Директива 92/43/Е. „естествено местообитание“ означава сухоземна или акваториални области, обособени на базата на географски, абиотични и биотични особености, изцяло естествени или отчасти естествени, а съгласно чл. 1, б. „в“ от същата директива, „типове естествени местообитания от интерес за общността“ означава местообитания, намиращи се на територията, определена в чл. 2 от директивата, като тези типове местообитания са изброени или могат да бъдат изброени в Приложение I към директивата.

Съгласно чл. 31, ал. 1 от З., планове, програми, проекти и инвестиционни предложения, които не са непосредствено свързани или необходими за управлението на защитените зони и които поотделно или във взаимодействие с други планове, програми, проекти или инвестиционни предложения могат да окажат значително отрицателно въздействие върху защитените зони, се подлагат на оценка за съвместимостта им с предмета и целите на опазване на съответната защитена зона. Разпоредбата е резултат от транспонирането на тази на чл. 6, § 3, изр. първо на Директива 92/43/Е. за опазване на естествените местообитания и дивата флора и фауна.

От представените по делото доказателства се установява, че обхвата на плана не попада в границите на защитени зони от мрежата „Натура 2000“, като най-близко разположени до имота са защитени зони BG0000113 „В.“, като границата на зоните отстои на повече от 240 м. северно от имота, предмет на ПУП- ПЗ. Установява се обаче, че територията на имота включва тип природно местообитание от приложение № 1 към З. и Приложение I от Директива 92/43/Е. - „Низинни сенокосни ливади“.

Оспорваното решение е издадено при съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Процесуалното нарушение е съществено, когато е повлияло върху съдържанието на административния акт или е могло да се стигне до други фактически и правни изводи за издаването му. В случая административния орган в нарушение на чл. 35 от АПК е издал оспорваното решение без да изясни всички факти и обстоятелства от

значение за случая. Както в оспорваното решение, така и в събраните в административното производство писмени доказателства липсва информация относно съществуването в територията на процесния имот на природното местообитание „Низинни сенокосни ливади“, представляващо застрашено местообитание, включено в Червената книга на Република България, том 3 и в Приложение № 1 към З., респ. Приложение I към Директива 92/43/Е.. В съответствие с чл. 15, ал. 1 и ал. 2 от Наредбата за ОС, при установяване на допустимост на планове, програми, проекти или инвестиционни предложения по раздел II компетентният орган преценява вероятната степен на въздействие на плановете, програмите и проектите/инвестиционните предложения върху конкретните местообитания и/или видове - предмет на опазване в защитените зони. При необходимост компетентният орган осигурява извършването на проверка на място относно достоверността на информацията. Преценката по чл. 15, ал. 1 за планове, програми и проекти/инвестиционни предложения се извършва въз основа на следните критерии: 1 характеристики на плановете, програмите и проектите: обхват, подробност, времева рамка, местоположение на предвижданите инвестиционни предложения спрямо защитената зона или нейни ключови елементи, кумулативни въздействия с други планове, програми и проекти и инвестиционни предложения; 2. характеристики на инвестиционните предложения: обем, площ, генерирани емисии и отпадъци, необходима инфраструктура, природни ресурси, предвидени за използване, продължителност на строителството, местоположение на инвестиционните предложения спрямо защитената зона или нейни ключови елементи, възможни кумулативни въздействия с други инвестиционни предложения, планове, програми и проекти; 3. значимост на вероятните въздействия самостоятелно или в комбинация с въздействия от други планове, програми, проекти и инвестиционни предложения по отношение на: а) процент на загубената площ от дадено местообитание спрямо площта на местообитанието в защитената зона или в мрежата като цяло; б) степен на фрагментация на местообитанието/местообитанията или популацията на вида/видовете спрямо първоначалното им състояние, продължителност; в) времетраене на безпокойството на видове; г) време за възстановяване на засегнатата популация; 4. природозащитно състояние на засяганите местообитания и видове (благоприятно или не). В случая административният орган не е изложил мотиви и не е извършил преценка относно процент на загубената площ от даденото местообитание спрямо площта на местообитанието в защитената зона или в мрежата като цяло; степен на фрагментация на местообитанието/местообитанията или популацията на вида/видовете спрямо първоначалното им състояние, продължителност; природозащитно състояние на засяганите местообитания и видове (благоприятно или не), в нарушение на посочените разпоредби. Ако административният орган беше изпълнил точно задължението си по чл. 35 от АПК относно изясняване на фактите и обстоятелствата с оглед установяване на обстоятелството какви типове природни местообитания са включени в процесния имот, той би установил, че в обхвата на имота е включено природно местообитание от застрашена категория. Тогава биха се установили

обстоятелствата, които се разкриват в настоящото съдебно производство. Тъй като административният орган не е сторил това, той е стигнал до грешни фактически изводи, които се отразяват на законосъобразността на акта.

На следващо място, следва да бъдат обсъдени и спазени ли са изискванията на чл. 6, ал. 2, във връзка с чл. 3/3/ и чл. 1/д/ от Директива 92/43/Е.. Цитираните норми регламентират задължението на държавите - членки по отношение на съхранение на естествените местообитания и местообитанията на видовете, каквито се установява, че съществуват и в процесния имот предмет на ПУП-ПЗ. Нормите на чл. 6, ал. 2, 3 и 4 от Директива 92/43/Е. за запазването на природните местообитания и на дивата флора и фауна са възпроизведени в чл. 31 и сл. от З.. Съгласно чл. 6, т. 2 от Директива 92/43/Е. държавите - членки вземат подходящи мерки за предотвратяване специалните защитени територии на влошаването на състоянието на естествените местообитания на видовете, за които за определени териториите, доколкото това обезпокояване може да има значително въздействие с оглед на целите на настоящата директива. Понятието "състояние на запазване на естествените местообитания" е дадено в чл. 1, б."д" от Директивата и то "означава съвкупността от въздействия върху естественото местообитание и характерните за него видове и които могат да повлияят дългосрочно на естественото му разпространение, структура и функции и на дългосрочното оцеляване на характерните видове в рамките на територията, посочена в чл. 2, като състоянието на запазване се счита за "благоприятно", ако естественият район на разпространение на този вид нито намалява, нито е вероятно да намалее в обозримо бъдеще". Съгласно посочената нормативна уредба административният орган е следвало да изложи мотиви в решението си спазени ли са изискванията на посочената Директива, и какви мерки следва да бъдат взети с оглед благоприятното запазване на естествените местообитания.

В съответствие член 6, § 3 от Директивата, планове или проекти, които не са непосредствено свързани с управлението на територията или не са необходими за него, но които поотделно или във взаимодействие с други планове и проекти могат да окажат значително влияние, се подлагат на проверка, за да се оцени въздействието им върху територията от гледна точка на целите на съхраняването на тази територия. При съблюдаване на резултатите от изпитанието за въздействието върху територията и при спазване на разпоредбите на параграф 4 компетентните национални органи одобряват плана или проекта само след като установят, че той няма да има отрицателно влияние върху съответната територията и ако е подходящо, след като са получили мнението на обществеността. Член 6, параграф 3 от Директивата за местообитанията предвижда процедура за оценяване, която да гарантира, чрез предварителен контрол, че планове или проекти, които не са непосредствено свързани с управлението на територията или не са необходими за него, но които могат да окажат значително влияние върху последната, се одобряват само след като се установи, че няма да окажат отрицателно влияние върху нейния интегритет. В тази връзка, когато планове или проекти, които не са непосредствено свързани с управлението на територията или не са необходими за него, крият риска да осуетят целите,

свързани с опазването ѝ, трябва да се приеме, че те могат да оказат значително влияние върху тази територия. Оценката на този риск трябва да се осъществи по – специално с оглед на специфичните екологични характеристики и условия на засегнатата от такива планове или проекти територия (в този смисъл Решение от 7 септември 2004 г. по дело Waddenvereniging и Vogelbeschermingsvereniging C-127/02, и Решение от 16 февруари 2012 г. по дело Solvay и др., C-182/10, точка 66). Поради това съгласно член 6, § 3 от Директивата за местообитанията, определен план или проект подлежи на одобрение само при условие, че компетентните органи, след като очертаят всички аспекти на плана или проекта, които поотделно или във взаимодействие с други планове или проекти могат да засегнат целите за опазване на тази територия, и предвид най-добрите научни достижения в тази област, са се уверили, че той няма да има трайно отрицателно въздействие върху интегритета на територията. Такава е хипотезата, когато от научна гледна точка не съществува никакво основателно съмнение относно липсата на такива последици (в този смисъл Решение от 24 ноември 2011 г. по дело Комисия/Испания, C-404/09, точка 99, както и Решение по дело Solvay C-182/10 и др., точка 67). От поясненията на вещото лице се установява по категоричен начин, че от реализирането на ПУП – ПЗ в процесния имот би могло да има косвени въздействия по отношение на близко разположените зони, тъй като чрез унищожаване на находящите се в имота природни местообитания би могла да се прекъсне връзката между намиращите се в близост съседни защитени зони. Най-близко до имота се намират части от местообитание 6510 на територията на 33 „В.“/ПП „В.“, в землището на [населено място]. Местообитанието G5.6 Ранни стадии на формиране на естествени и полуестествени гори е част от голям горски комплекс, включващ както естествени гори, така и горски култури, свързващ горите на територията на 33 „В.“ с горите на територията на защитените зони „Плана“, „Л. планина“ в източна посока и „Река П.“, „В.“ и „Острица“ в юго-западна и западна посока. Горските комплекси и речните долини, намиращи се между защитените зони са основни елементи на ландшафта и екологични коридори, осигуряващи кохерентността на мрежата от защитени зони от Европейската екологична мрежа „Натура 2000“. Следователно в конкретния случай съществува основателно съмнение за наличието на отрицателно въздействие върху интегритета на територията. За пълнота следва да бъде отбелязано, че представените от ответника в настоящото производство решения, с които е постановено да се извърши екологична оценка по отношение на ПУП – ПЗ за имоти находящи се в същата местност „Високи рид“, землище на [населено място] (л. 102-144 от делото), макар и да не са относими пряко към предмета на настоящия спор, навеждат на същите изводи. Така напр. в решение № СО-14-ЕО/2011 г. изрично е посочено, че „има вероятност реализирането на ПУП косвено да доведе до увреждане на местообитания. Обособяването и експлоатирането на вилна зона със съпътстваща инфраструктура в такава близост до защитени зони има вероятност да оказат значително отрицателно въздействие върху зоните“. В това решение границите на защитените зони се намират на разстояние 600 м., докато в процесното решение са само на 240 м. и въпреки това е прието обратното. В същия смисъл са и останалите решения

представени по делото касаещи имоти в същата местност и за подобно строителство. В тази връзка следва да се има предвид и разпоредбата на чл. 1, б „к“ от директивата, в съответствие с която, територия от значение за Общността означава територия в биогеографския регион или региони, към които принадлежи, която допринася в значителна степен за съхраняването или за възстановяването в благоприятно състояние на запазване на естественото местообитание съгласно приложение I или на вид съгласно приложение II, а също може да допринесе в значителна степен за свързването на посочената в член 3 мрежа „Натура 2000“ и/или за биологичното разнообразие на съответния биогеографски район или райони.

Решението на административния орган попада в приложното поле на чл. 14, ал. 3 от Наредбата за ЕО, като административния орган в нарушение на посочената разпоредба, в мотивите не е изложил основания за заключението, че при прилагането на плана или програмата не се предполага значително въздействие върху околната среда с оглед установените в настоящото производство природни местообитания находящи се на територията на имота. В оспорваното решение не са изложени и мотиви относно предпочитаната алтернатива от гледна точка на околната среда в нарушение на чл. 14, ал.2, т. 2 от Наредбата за ЕО.

В този смисъл настоящата инстанция намира, че оспореното решение следва да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно, постановено в нарушение на административно-производствените правила и несъответстващо на целта на закона. Преписката следва да бъде върната на административния орган за ново произнасяне в съответствие с дадените указания в мотивите на решението по тълкуване и прилагане на закона.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд-София град, II-ро отделение, 36-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № СО-24-ЕО/2014 от 22.07.2014 г. за преценяване на необходимостта от извършване на екологична оценка на Директора на РИОСВ - С., с което е постановено да не се извършва екологична оценка на Подробен устройствен план – план за застрояване за поземлен имот № 61, м. „Високи рид“, землище на [населено място], [община].

ИЗПРАЩА преписката за произнасяне на Директора на РИОСВ - С., съобразно дадените указания в мотивите на решението по тълкуване и прилагане на закона.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: